

Merg prin dimineța lipicioasă
de parcă aş avea un prosop ud pe faţă.
Sufăr de o boală incurabilă
de care o să mă vindec
în curând.
O ignor.
Şi ea mă ignoră.
Trăim două vieţi paralele în acelaşi trup.

(Două vieţi)

Când îmi scrii –

o mică bucurie ascunsă
într-o tristețe,

un ou galben și moale
în pântecul
găinii tăiate.

(O mică bucurie)

Dorul de tine
stă între mine și
dragostea dintâi
ca o folie de plastic
pe-o grămadă de ouă,
ca frunzele mărunțite de ceai,
prea mici să le strecuri.

(Dorul de tine)

Lacrimi în ochi
și cocoloașe de sânge în vene,
globule gigante,
pete mari pe piele.
Sunt clovnul perfect
care nu-și dă jos costumul
nici când doarme.

(Perfect)

Intru în casa părinților mei
cu tine în creier,
agățat acolo,
ca o clamă de păr.
Intru în casa iubitului meu
cu tine în stomac,
un ulcer blând,
leziune fără tendință de cicatrizare.
Intru în casă
goală,
fără mine.

(Goală)

Să fim acolo, față-n față,
cu răsufierea într-o răsufiere,
și să ne povestim cum ne-am iubi –
cu sâni calzi,
cu mâini goale...

Dimineața pătrundea în noapte
ca vorbele tale în corpul meu.

(Dimineața pătrundea în noapte)